

ברטולט ברכט
בלדה בה מבקש מְקֵהִית' סליחה מכולם
 מתוך "אופרה בגרוש"
 מגרמנית: אברהם עוז

אתם, אֲשֶׁר תַּחֲיוּ בְיוֹם מִּחָר,
 אֵל נָא תִקְשִׁיחוּ אֶת לְבַבְכֶם כְּאֶבֶן.
 וְאֵל נָא תִצְחָקוּ בְקוֹל נֶחֱר
 עֲלֵינוּ, נְדוּנֵי גֵרָדוּם וְחֶבֶל.
 וְאֵל תִּקְלְלוּ, גַּם אִם חֲטָאנוּ,
 אֵל תִּצְמְדוּ לְחֶרֶב הַמִּשְׁפָּט:
 גַּם אִם אוֹלֵי פִשְׁעֵנוּ לֹא מַעֲט,
 חֲמַלְת לְבַבְכֶם חִלְקוּ נָא גַם אֶתְנוּ.
 רְאוּ אוֹתֵי, קַחוּ לְקַח; וְאוֹלֵי
 הָאֵל הַטוֹב יִמְחַל עַל חֲטָאֵי.

יְבוֹא מִטֶּר, יִשְׁטַף וַיִּטְהַר
 אֶת בֶּשֶׁר גּוֹפְנוּ הַנוֹטֵף שִׁמּוֹן.
 וְאֵת עֵינֵינוּ עֵיט יִנְקֵר,
 כִּי אֵת בִּצְעֵנוּ לֹא עֲצָרוּ בְזַמֵּן.
 רְצִינוּ לְטַפֵּס עַד לֵב שָׁמַיִם
 עַכְשָׁו אָנוּ תְלוּיִים עַל רֹאשׁ הָעֵץ.
 וְהַעוֹרֵב אֶת מִקּוּרוֹ נוֹעֵץ
 לְטֶרֶף בְּנוּ מְרֹאשׁ וְעַד גַּפִּים.
 רְאוּ אוֹתֵי וְהִשְׁמְרוּ; וְלֹאֵי
 הָאֵל הַטוֹב יִמְחַל עַל חֲטָאֵי.
 יִלְדָה אֲשֶׁר תַּחֲשֵׁף שְׂדֵים
 לְצוּד לָהּ גָבֵר עַל הַדְּרֹךְ,
 הַגָּבֵר הָאוֹרֵב בֵּינֵתִים
 לְגֵרֶף לוֹ אֵת אֶתְנֵן הַגְּבֵרֶת;
 זוֹנָה, סְרָסוֹר, גַּנֵּב, פּוֹשֵׁעַ,
 זִנְאֵי, זִפְּן, חַמּוֹר בֶּן שָׁכֶם,
 שׁוֹדֵד, בְּטֹלֵן, רֵמָאֵי, רוֹצֵחַ –
 הַיּוֹם סִלְחוּ נָא לִי כְּלַכֶּם.

רק השוֹטְרִים, עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ,
אֲשֶׁר מִבְּקֶר וְעַד עָרֵב
אוֹתֵי רַדְפָתָם עַד בּוֹר כָּלָא
וְהַתְּנַפְלָתָם לִי בְּלֵי הָרֶף -
אַתֶּם שׁוֹיִם קָלְלָה, בְּנֵי כָּלֵב,
אֲבָל אֲנִיחַ גַּם לָכֶם,
וְלֹא אֲרִיב גַּם עִם כְּאֵלֶּה...

הַיּוֹם סִלְחוּ נָא לִי בְּלָכֶם.
לָכֶם הִזָּה רְאוּי לְתַקֵּעַ
שְׂפוֹד לֹהֵט בְּתַחַת, כֵּן.
אֲבָל אֲנִי נוֹטָה לְסַלַּח:
הַיּוֹם סִלְחוּ נָא לִי בְּלָכֶם.

את מקור ההשראה לשירו של מקי סכין לא קשה לזהות. וקשה להאמין שברכט חשב שיוכל להסוות את חובו הגלוי כל כך לבלדה של ויון. ויון עצמו לא היה מחויב לחוק זכויות יוצרים, שקשה לנתק אותו מן האינדיווידואליזם המודגש ועליית הקפיטליזם במאה השמונה-עשרה. ברכט, שהוא ויורשיו היו חרדים ביותר לשמירה קפדנית על זכויות היוצרים שלו עצמו, לא היסס לשאול קטעים שלמים מן הטקסטים שלו מכתביהם של ורלן, רמבו, קיפלינג ועוד. אבל בשני הטקסטים שלמעלה, אפשר לומר, מתגמדות זכויות הבעלות של היוצרים על קניינם הרוחני אל מול העיוות הגדול יותר של ההייררכיה החברתית, ששניהם יוצאים נגדה באורח מובהק תוך ניתוח הרבה מוסכמות המיסודות על צביעות, מרמה וקיפוח.